

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1477/12

לפני : כבוד הנשיאה מ' נאור
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

העותרים : חברת חלקה 303 בגוש 26 בע"מ ואח'

נגד

- המשיבים :
1. השר לבטחון פנים
  2. שר הבטחון
  3. ראש עיריית ירושלים
  4. מפקד מחוז ירושלים משטרת ישראל
  5. הממונה על יחידת הפיקוח על הבנייה של משרד הפנים
  6. ג'בר חדר
  7. אכרם עבדאללה
  8. חמדי רגיבי
  9. ג'מל אבו ליל
  10. מונא חמוז
  11. פאיזה וכמאל אל קאדר
  12. כארם מחלוף
  13. עומר מחלוף
  14. חברת החשמל מחוז מזרח ירושלים

התנגדות למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015)

בשם העותרים : עו"ד אריה סוכובולסקי ; עו"ד ישי ביינרט

בשם המשיבים 1-2 ו-4-5 : עו"ד תדמור עציון

בשם המשיב 3 : עו"ד ליאור בנימין ; עו"ד חיים נרגסי

בשם המשיבים 6-7 : עו"ד ג'יאת נאסר

בשם המשיבים 8-9 : עו"ד אוסאמה סעדי

בשם המשיבים 10-13 : עו"ד סאמי ארשיד

פסק-דיןהנשיאה מ' נאור:

1. עתירה זו מיצתה את עצמה.

עניינה של העתירה בבקשת העותרים לאכיפת חוקי התכנון והבנייה במקרקעין שבבעלותם הנמצאים בתחום שטחה המוניציפאלי של ירושלים, מעבר לגדר הביטחון. בשלביה המוקדמים של העתירה עמד בית משפט זה על דלות מאמצי האכיפה של המשיבים 1-5 (להלן: המשיבים) נגד הבניה הבלתי חוקית שנעשתה במקרקעין, זאת למרות הקשיים האובייקטיביים הנובעים מן המציאות הביטחונית הקיימת באזור בו הם נמצאים (החלטה מיום 21.2.2013). בהתאם לכך גם ניתן צו על-תנאי ביום 5.2.2014 (השופטים ארבל, מלצר ו-שהם) בו נדרשו המשיבים ליתן טעם:

1. "מדוע לא יורו למשטרה ו/או לכוחות הביטחון לתאם עם עיריית ירושלים ולסייע לה באכיפת דיני התכנון באזור נשוא העתירה ובביצוע צווי ההריסה, שהוצאו למבנים בלתי חוקיים שעל המקרקעין שבבעלות העותרים, הידועים כחלקה 303 בגוש 31072 בצפון ירושלים, באזור כפר עקב.

2. מדוע לא נקטו רשויות אכיפת החוק בכל הפעולות הדרושות כדי להפסיק את הפלישות ו/או הבניה הבלתי חוקית ו/או לבצע את צווי ההריסה שניתנו ביחס למבנים הבלתי חוקיים שעל המקרקעין".

מהודעות המשיבים עולה שכיום אכן ננקטות פעולות אכיפה סבירות מצד הרשויות. אלו כוללות הגשת 8 כתבי אישום נגד המשיבים 6-9, 13 ו-3 אחרים בגין עבירת שימוש ללא היתר במבנים שנבנו במקרקעין לפי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק); ואת כוונתה של התביעה העירונית, כפי שהודיע עליה ביום 10.8.2015 המשיב 3 מתוקף תפקידו כיושב ראש הוועדה המקומית לתכנון ובניה, לבקש צווי הריסה למבנים לפי סעיף 205 לחוק במידה וכתבי האישום יסתיימו בהרשעה.

2. ביום 12.8.2015 הודיעו העותרים כי למרות האמור הם עומדים על עתירתם. לשיטתם היה על המשיב 3 להגיש כתבי אישום בגין עבירות בניה ללא היתר ובמקביל לפעול להריסת המבנים כבר עתה. אין בידי לקבל טענות אלו כבסיס להמשך הדיון בעתירה. תוקפם של צווי ההריסה שהוזכרו בצו על-תנאי פקע זה מכבר (ראו תשובת המשיב 3 לצו על-תנאי מיום 18.5.2014) ומכאן שבכל מקרה נדרש הליך שיפוטי חדש כדי ליתן את הסעד העיקרי אותו מבקשים העותרים - הריסת המבנים שנבנו באופן בלתי חוקי. הבחירה להגיש כתבי אישום דווקא בגין עבירות שימוש ללא היתר, להבדיל מעבירות בנייה ללא היתר, נמצאת בלב שיקול הדעת המוקנה לרשויות התביעה העירונית. יתרה מכך, ממילא הוצאת צווי הריסה בשתי הדרכים עוברת דרך סעיף 205 לחוק המתנה את השימוש בו בהרשעה באחת משתי העבירות הרלוונטיות (ראו והשוו רע"פ 3217/13 סמאר נ' מדינת ישראל, פס' 7 להחלטה (20.5.2013)). לאור זאת, אין הצדקה להשאיר את העתירה תלויה ועומדת רק על סמך החשש של העותרים שמא גם אם יסתיימו כתבי האישום בהרשעה לא יוצאו או ימומשו צווי הריסה בעקבותיה. בבוא העת, וככל שימצאו העותרים צורך, שערי בית משפט זה פתוחים בפניהם להגיש עתירה חדשה בעניין זה.

3. סוף דבר – הצו על-תנאי מבוטל והעתירה נמחקת. המדינה (המשיבים 1-2, ו-5-4) והוועדה המקומית לתכנון ובניה (המשיב 3) תישאנה שווה בשווה בהוצאות העותרים בסך כולל של 20,000 ש"ח.

ניתן היום, ט' באלול התשע"ה (24.8.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה